

Hodnocení oponenta bakalářské práce – praktická část

Jméno a příjmení studenta	Žaneta Chrobočková	
Studijní program	Teorie a praxe audiovizuální tvorby	
Obor/ateliér	Animovaná tvorba	
Forma studia	prezenční	akad. rok 2016/2017
Název práce	Dobrou chuť – kreslený animovaný film	
Oponent práce	doc. akad. mal. Michal Zeman	

KRITÉRIA HODNOCENÍ	Nedostatečné	Dostatečné	Uspokojující	Dobré	Velmi dobré	Výborné	Nedokážu posoudit
Dramaturg. výstavba			X				
Srozumitelnost				X			
Výtvarné řešení				X			
Animace						X	
Technické zpracování				X			
Tvůrčí vklad, osobitost						X	
Režie			X				
Celkové působení díla				X			

Pro gramotné diváky začíná animovaný film studentky Žanety Chrobočkové již s lichým názvem „pinot noir“. A tak si nalejme „čisté nebo zkalené“ rulandy modré. Další seskupení úvodního obrazu a živých podivností s titulem „Dobrou chuť“ nepředznamenávají nic dobrého. Navíc, když se drobný pištlící živý organismus střetává s vetřelcem v podobě lidské ruky. Patří zavalitému vousatému muži, který přebírá a vyhazuje tento organismus ven do volného prostoru, do kterého vstupuje žena. Muž se ukrývá před ženou, která „cosi“ také vyhazuje a vlastně přidává do té velké nádoby. Mužem je to milované, protože vypustí z hlavy symbol srdce. Projevuje tím náklonnost ke kyprým pomejím nebo ke kypré ženě? Škoda, že už zde není jasné, jestli mu to voní nebo smrdí, jestli mu to chutná nebo nechutná. Co je kypré, nemusí být vždy dobré a chutné. Konečně barva ve tváři bílého muže, vyjadřuje asi stydlivost, že kypré, to on rád. A tak se muž stává voyerem, sledovačem, vyznavačem kypřených odpadů a kyprých tvarů. Následující expozice divákovi otevírá novou představivost s názvem „U pusinky“ pro cizojazyčný název není daleko od slova „pussycat“ – U čiči. Jak dekódovat mohutného muže, který lační po pomejích a kyprých tvarech. Typologie dle znaků široké postavy, dle chlupatosti to medvěd není, je mužem, kterého žene chtíč požívačnosti všeho hutně živočišného. Studentka Žaneta tak seznámila diváka s postavou muže, kterého v teoretické práci pojmenovala „bezdomovec“, je to muž bez jména, bez domova, bez barvy,

ale pln lásky pro kypré hmoty. V ději následuje představení ženy, která je akční a zaujatá svou prací. Spojení slov hmotná, pohyblivá, při popředí kyprá, při pozadí kyprá, při sekání rychlá, při ždímání slastná, to je představení pro chlupatého voyera jako bezplatné peepshow. A divák se také seznámil s charakteristikou a dispozicemi ženy. Animačně svižné, dobře načasované. Muži to zaslepí oči a divákovi to pro změnu plete mysl, proč jsou obě postavy pořád bílé, že by nevinnost sama, nebo kdo ztratí barvu, jakoby nežil? Ale peepshow pokračuje a vrcholí. Žena na prst vezme vyrobené směsi, jazýčkem ochutná. Rychle zadělané a nepečené, komu by to chutnalo. Povedená animovaná exprese nechutenství ženy. Polotovar končí ve známé nádobě a živému organismu to chutná. Je zaděláno na zvrát. Dle dalšího vlezlého rudého srdce je muž díky výkladní peepshow až moc rozjetý. Zato přičichnutí ženy k srdci snad vyjadřuje, že ji láska nevoní, a tak peepshow končí. Pokus o náklonost číslo dva opět vyšel u muže naprázdno. A do děje vstupuje nový rudý organismus, dle tvaru a barvy je to znovu láska, a když se to smíchá s dravým zbytkovým organismem v odpadkové nádobě, je to nové organické monstrum. Je to bod zvratu ve vyprávění? Ale jaký zde má význam zkyprěná směsná hmota zbytků, polotovaru a oddílem rudých srdcí lásky? Jsou to zamilované pomeje? Absurdita do animovaného filmu určitě patří, ale musí se jí vtisknout jasné vztahové vlastnosti vůči postavám i okolí. Příkladů archetypu monstra je hodně, zamilovaný King kong, Godzilla, Golem, Otesánek, Frankenstein apod. Kypré obrovité pomeje jsou jen povrchní hrozbou. Může to být láska ke stvořitelce jako ke své matce? Nebo muž je prototyp pygmaliona a monstrum je jeho oživlá láska pomejí (oblizuje se při pohledu na ně a posílá na ně další spršku srdcí). Zde studentce Žanetě selhala konstrukce příběhu, scénáře i dramaturgie. Ve výsledku vyznívá záměr jinak. Muž nechce milovat pomeje, zabíjí vlastní lásku – zbytkovou směs, osvobozuje ženu, jako to v pohádkách dělávají rytíři s drakem. Je to konec na draka, muž vyhrál nebo prohrál souboj sám se sebou. Vyhrál nad láskou k pomejím, stal se hubeným mužem a tak vyhrál souboj nad obezitou, a pro ztrátu všech svých orgánů prohrál i souboj s vlastní identitou. Končí vše opravdu šťastně? Studentka Žaneta nabízí jediné audiovizuální řešení. Nový ideál muže je na světě, jen se do něj zakousnout.

D o b r o u c h u ť !

Návrh klasifikace: „C“ – d o b ř e

Ve Zlíně dne 25. května 2017

.....
podpis oponenta práce